

21. etapa, nedeľa 28. júla 2019, 128 km, rovinatá, Rambouillet > Paríž – Champs-Élysées

ŠTART – Rambouillet

Rambouillet je subprefektúrou departmentu Yvelines v regióne Ile-de-France. V tomto peknom meste nájdeme veľa historických budov, napríklad Palác rímskeho kráľa, Vládny dom a Národný zámok v Rambouillete. Pri zámku je ešte národná ovčiareň. V dobe svojho vzniku (1785) mala byť ukážkovou farmou, kvôli tomu sem zo Španielska prišlo 366 merino oviec. Peši aj so štyrmi pastiermi. Historická perlička: Ľudovít XVI. do Rambouilletskeho zámku rád chodieval (kvôli poľovačke), ale Mária Antoinetta ho neznášala a prezývala ho Žabí dom.

110 km – Les Petites Vallées

Opátstvo Vaux de Cernay (12. st.) založili normanskí mnísi. Počas križiackych výprav prosperovalo a ešte známejším sa stalo pre relikvie kráľa Ľudovíta VI. Teraz je z neho hotel. Najpozoruhodnejšie sú zrúcanina kláštorného kostola a 80 metrov dlhá mniška hala.

103 km – Dampierre-en-Yvelines

Zámok Dampierre (17. st.) je v klasicistickom štýle, vnútri nájdeme fresku Zlatý vek od maliara Ingresa. Zámocký záhradný park navrhoval slávny André Le Notre.

100 km – Les Sablons

V zámku Mauvières (17. st.) strávil mladosť Cyrano z Bergeracu, ktorého starý otec túto usadlosť vlastnil.

99 km – Chevreuse

Hrad Madeleine (11. st.) je spojený s menom dramatika Jeana Racina, ktorý tu v 1661 dohliadal na rekonštrukciu hradného útočiska.

Zámok Coubertin (17. st.) už 430 rokov vlastní jedna rodina – Frédy-Coubertinovci, ktorých predok bol pasovaný za rytiera kráľom Ľudovítom XI.

85 km – Buc

Akvadut zo 17. storočia slúžil na prívod vody do Versailleskeho paláca zo Saclayských jazier. Je dlhý 580 m a vysoký 24 m.

83 km –Jouy-en-Josas

Églantínsky zámok – Zámok pochádza z polovice 19. st. Textilné múzeum tu sídli od 1977 a je plné nádherných látok s vysvetlivkami, ako sa vyrábali.

Versailles – Azda jeden z najslávnejších francúzskych zámkov, postavený v 1682 pre Ľudovíta XIV. (Kráľ Slnko), stal sa hlavným sídlom francúzskych kráľov, a zatienil tak Louvre a Saint-Germain-En-Laye. Za vlády Ľudovíta XIV. dosiahol politický systém absolutizmu vrchol, kráľ mal vo všetkom voľné ruky. To sa nepriaznivo odrazilo v nasledujúcom vývoji (VFR). Pre Ľudovíta XIV. boli navrhnuté fontány, z nich najvýznamnejšia Apolónova fontána. Mala ilustrovať mýtický príbeh slnečného boha Apolóna a tým pádom aj symbolizovať vládu „Kráľa Slnka“. História sa tu, v Zrkadlovej sieni, písala aj počas 19. a 20. storočia. V 1870 počas prebiehajúceho nemecko-francúzskeho nepriateľstva sa tu vyhlasovalo Nemecké cisárstvo. Znamenalo to francúzsku porážku a stratu územia, úder však Francúzi vrátili späť po WWI, keď tu Georges Clemenceau podpísal mier s porazeným Nemeckom. Sú tu dva zámočky, Petit Trianon a Grand Trianon. Prvý, menší, bol hlavne v majetku kráľovnej Márie Antoinetty, ktorá sa tu hrala na pastierku. Veľký Trianon bol útočiskom kráľa, keď si potreboval oddýchnuť od starostí, no čoskoro ho zunoval. V 1963 z neho Charles de Gaulle spravil jednu z prezidentských rezidencií.

Grand Arch – 110 metrov vysoká betónovo-mramorová konštrukcia je sídlom Ministerstva ekológie. Inauguroval ju François Mitterrand v 1989.

76 km – Chaville

Parížske observatórium z roku 1667 je v súčasnosti najväčším národným astronomickým centrom. Svoj výskum tu vykonáva tretina francúzskych astronómov. Parížske observatórium má tri pracoviská – Paríž, Nancy a Meudon, na kamere je meudonské observatórium. To bolo vystavané okolo Nového paláca (Napoleona III.). To v 1870 skoro zničil požiar, no množstvo vecí včas zachránil Jules Janssen – „Otec francúzskej astronómie“.

68 km – Issy-les-Moulineaux

Veža z figúr je 24 m vysoká a 12 m široké dielo architekta Jeana Dubuffeta z 80. rokov 20. storočia. Ako materiál bol použitý betón, polyuretán a epoxidový náter vo farbách v štýle umelca Mondriaana.

66 km - CIEL – Paríž

Hlavné mesto Francúzska, ktoré má približne 2,2 milióna obyvateľov. V 3. storočí pred Kristom bolo dedinkou, v ktorej žil kmeň Parisov. V roku 52 BC územie dobyli Rimania, dedinu premenovali na Lutécium a osídlili oba brehy rieky Seiny. Rimanom z dediny vyhnali **Frankovia** a dali jej súčasné meno Paríž.

Na západnom okraji metropoly sa nachádza **Buloňský lesík** - 846-hektárové „plúca Paríža“. Na začiatku 18. storočia bolo v centre lesa vybudované unikátne arborétum spolu so zámkom Château de Bagatelle.

FranceTV – areál francúzskej štátnej televízie franceTELEVISIONS zahŕňajúcim aj športovú sekciu francetvsport, ktorá je oficiálnym vysielateľom a výrobcom signálu pre Tour de France.

Eiffelova veža (Tour Eiffel) –317 m vysoká veža s televíznou anténou na vrchole bola postavená Gustavom Eiffelom k 100. výročiu Francúzskej revolúcie v marci 1889. Stavba trvala 2 roky, 2 mesiace a 5 dní. Do roku 1930 bola najvyššou stavbou sveta – prekonal ju mrakodrap Chrysler v New Yorku. Každých 7 rokov je Eiffelova veža natretá nanovo a len samotný náter váži 50 ton –celkovo veža váži 7-tisíc ton.

Ministerstvo obrany (armády / vojny) – Súčasnou ministerkou obrany je Florence Parly. Vrchným veliteľom ozbrojených síl je prezident Emanuel Macron. Ministerský komplex má rozlohu 13,5 hektárov, 420 000 metrov štvorcových budov a 9 300 zamestnancov.

Kostol sv. Antona Paduánskeho je relatívne nový, postavený v 1933. Betónovo-tehlová konštrukcia má pripomínať architektúru 13. storočia (za čias Antona Paduánskeho). Stavbu zabezpečovala inštitúcia Kardinálske konštrukčné stavby, ktorá ma na starosti katolícke kostoly v Paríži.

Panthéon – Kostol s výhľadom na Luxembuské záhrady mal byť pôvodne len sídlom relikvií sv. Genovévy, no už je tu pochovaných 75 významných francúzskych osobností (Jean-Jacques Rousseau, Voltaire, Victor Hugo, Émile Zola, Peter a Mária Curieovci, Simone Veilová atď.)

Katedrála Notre-Dame – *asi budú vysielat' z archívu*

V roku 1160 ju dal postaviť biskup Maurice de Sully na mieste bývalej Katedrály Saint-Etienne. Trvalo 300 rokov kým bolo gotické majstrovské dielo dokončené. Počas výstavby sa uvažovalo aj nad inými umeleckými smermi, no nakoniec bol zachovaný gotický ráz. 130 m dlhý, 18 m široký a 35 m vysoký chrám a dve 69 m vysoké bočné štvorcové veže tvoria najvýznamnejšiu cirkevnú stavbu vo Francúzsku. *Bohužiaľ, je to už minulosťou, keďže zhorela (15. 4. 2019). Prezident Macron chce, aby sa do piatich rokov zrekonštruovala.*

Louvre – Pôvodne stredoveké kráľovské sídlo vznikalo takmer 800 rokov a bolo ovplyvnené rôznymi umeleckými smermi. Historická budova múzea Louvre bola v roku 1989 obohatená o známu sklenenú pyramídu od americko-čínskeho architekta Ieoh Ming Pei, ktorú dal postaviť prezident Francois Mitterrand v roku 1983. Musée du Louvre je najnavštevovanejšie a najslávnejšie múzeum na svete, rozlohou výstavných priestorov je tretím najväčším na svete. Múzeum otvorili 10. augusta 1793, základ zbierky vytvoril však už kráľ František I. Zbierku značne rozšíril najmä okolo roku 1800 Napoleon Bonaparte, ktorý dal priniesť rôzne predmety z celého sveta. Dnes Louvre vlastní obrovské množstvo zbierkových predmetov a vyše 5000 diel maliarskeho umenia.

Tuileries – park zo 17. storočia, ktorý navrhoval slávny André Le Notre (*Je o ňom najnovší film – Little Chaos [V kráľových záhradách] s Kate Winslet a Matthiasom Schoenaertsom*). Pretvoril malú palácovú záhradu na kultivovanú záhradu vo francúzskom štýle so širokou alejou, ktorá bola vzorom pre Champs-Élysées.

Námestie Concorde – (svornosti) – najkrajšie námestie v Paríži, vystriedalo názvy Námestie Ľudovíta XV. a námestie Revolúcie. Práve tu sa udiala väčšina popráv počas VFR (Ľudovít XVI., Mária Antoinetta, ...). Okolo námestia stojí osem sôch reprezentujúcich osem francúzskych miest (Brest, Rouen, Lille, Strasbourg, Lyon, Marseille, Bordeaux, Nantes) a dve fontány. Stojí tu obelisk 3200 rokov starý, pôvodne z Téb, ktorý v1831 daroval Francúzsku egyptský paša Mehmet Ali. Má špic pokrytý zlatom, aby to pripomínalo jeho pôvodnú podobu. Na námestí stojí Kostol La Madeleine, ponášajúci sa na grécky chrám, a Bourbonský palác/Assemblée Nationale, sídlo dolnej snemovne Francúzskej republiky.

Elyzejské polia (Champs-Élysées) Najprestížnejšia a najširšia ulica v Paríži s dĺžkou 1880 m a šírkou 70 metrov, zároveň je to jedna z najznámejších a najdrahších ulíc sveta. Meno dostala podľa Élysionu, čo je miesto v raji v gréckej mytológii. Je predĺžením námestia Charlesa de Gaulle. V minulosti sa tu konali vojenské prehliadky a veľkolepé oslavy ako napríklad pri oslobodení v roku 1944 alebo po víťazstve futbalistov na Majstrovstvách sveta 1998.

Grand Palais –Komplex postavený v roku 1897 susediaci so Seinou a Champs-Élysées slúži najmä na výstavy, veľtrhy či iné kultúrno-spoločenské podujatia.

Vít'azný oblúk (Arc de Triomphe de L'Étoile)–Po bitke pri Slavkove v decembri 1805 Napoleon vyhlásil, že „armáda sa vráti domov pod víťazné oblúky.“ Vo februári 1806 vydal cisársky dekrét, ktorým nariadil stavbu veľkolepého oblúka v centre Paríža. Oblúk dokončili až v roku 1836, keďže Napoleon sa už v rokoch 1812-1814 sústreďoval na ruské ťaženie. 50 m vysoká a 47 m široká stavba je najvýznamnejšou francúzskou historickou pamiatkou.

Námestie a most Alma – most stojí pri tuneli, kde zahynula princezná Diana (1997). Na sever od mostu je presná replika fagle Sochy slobody, ktorá sa stala neoficiálnym pamätníkom Dianinej smrti. **Most Alma** otváral cisár Napoleon III., no v 70. rokoch 20. st. ho museli celý nahradiť.

Katedrála sv. Trojice je pravoslávny kostolom s byzantskými a ruskými architektonickými prvkami. Je inšpirovaná kremeľskou katedrálou ako dôkaz priateľstva Ruska a Francúzska, keďže jej stavbu iniciovali Vladimir Putin a Nicholas Sarkozy.

Invalidovňa bola v dobe svojho vzniku (1670) inštitúciou pre zranených a telesne postihnutých vojakov. K tejto funkcii sa dnes pridalo všetko, čo súvisí s armádou (napr. aj múzeum). V katedrále sv. Ľudovíta je pochovaný Napoleon.

Most Alexandra III.- 165 m dlhý a 30 m široký most sa začal stavať v roku 1896 pri návšteve ruského cisára Mikuláša II. ako dôkaz francúzsko-ruského spojenectva, ktoré uzavreli 5 rokov pred tým prezident Sadi Carnot a cisár Alexander III. Most otvorili roku 1900 pri príležitosti Svetovej výstavy v Paríži.

Rastlinná záhrada a Múzeum prírodovedy – V stredoveku sa tu nachádzali kráľovské záhrady a ZOO, ktoré po revolúcii premenovali na Rastlinnú záhradu. Rozsiahle botanické záhrady otvorené pre verejnosť patria k najnavštevovanejším miestam Paríža. Vzácné sú najmä ružové záhrady so stovkami druhov ruží z celého sveta. Dnes tu sídli aj Národné múzeum histórie prírody, ktoré je súčasťou univerzity.